

Els límits de la paraula

1.5. Els límits de la paraula: la cliticització

Considerem el problema de la caracterització de la paraula, en concret el problema que plantegen certes unitats, que anomenem clítics, que no tenen totes les característiques que atribuïm a una paraula, perquè no es poden pronunciar aïlladament, és a dir, que són fonològicament dependents. Exemplifiquem els clítics amb els clítics pronominals del gallec. La gravació és de Silvia Martínez-Ferreiro, nascuda a Pontevedra.

- (1) a. As súas irmás trouxeron-lle un agasallo.
les seves germanes portaren-li un regal
'Les seves germanes li van portar un regal.'
- b. Das-me medo.
dones-me por
'Em fas por.'
- c. As cartas, repartirei-nas coma sempre.
les cartes repartiré les com sempre
'Les cartes les repartiré com sempre.'
- d. Quéro-te moito.
estimo te molt
'T'estimo molt.'

- e. Non lle trouxeron nada.
 NEG li portaren res
 ‘No li van portar res.’
- f. Non me das medo.
 NEG em dones por
 ‘No em fas por.’
- g. Non as repartiréi coma sempre.
 NEG les repartiré com sempre
 ‘No les repartiré com sempre.’
- h. Non te quero.
 NEG et estimo
 ‘No t’estimo.’
- i. Creo que lle trouxeron un agasallo.
 crec que li portaren un regal
 ‘Crec que li van portar un regal.’
- j. Sabes que me das medo.
 saps que em dones por
 ‘Saps que em fas por?’
- k. Pensas que non te quero.
 penses que NEG et estimo
 ‘Penses que no t’estimo.’
- l. El colleu a cadeira. Cando a colleu?
 ell agafà la cadira quan la agafà
 ‘Ell agafà la cadira. Quan l’agafà?’